

og 13), som er gengivet foran i dommen under XII F, er blevet sendt med telefax til Handelsbanken i København, Holmens Kanal den 11. november 1986 henholdsvis kl. 11.05 og 14.52 færøsk tid. De er således ankommet til bankens hovedsæde kl. 12.05 og 15.52 dansk tid.

Underskrivelsen af byggelånsdokumenterne foregik ikke i banken, men på Hotel Opera, der ligger i Tordenskjoldsgade i København.

Ifølge deltagerfortegnelsen (bilag F-8-14) foregik »signing« kl. 12.00 med efterfølgende frokost.

Af forklaringerne er fremgået, at lånedokumenterne var indsendt på forhånd, og at der gik ganske kort, før man havde skrevet under, og derefter spiste.

Der er ikke efter bevisførelsen noget holdpunkt for, at telefaxerne blev bragt over på hotellet. Heller ikke, at Kristoffur Thomassen blev orienteret om fremkomsten.

Underskrivelsen er således sket uden at telefaxerne var modtaget af Kristoffur Thomassen. Der har således ikke været nogen prøvelse af, om P/f Heygar havde egenkapital. Det har derfor ikke været bestemmende for landsstyret, at egenkapitalen var dokumenteret. Herunder ikke, hvorledes den var fremskaffet eller karakteren af tilstedeværelsen.

De tiltalte har ikke over for landsstyret foretaget andet vedrørende egenkapital i forbindelse med forhold 1.

Dokumentation af egenkapital har ikke i det foreliggende tilfælde været bestemmende for landsstyrets indgåelse af kaution. Landsstyret ses ikke at have truffet andre afgørelser i forbindelse med forhold 1.

De tiltalte vil derfor være at frifinde for så vidt angår fuldbyrdet bedrageri i forbindelse med egenkapital i forhold 1.

De tiltalte vil derfor være at frifinde for så vidt angår fuldbyrdet bedrageri i forbindelse med egenkapital i forhold 1.

bb Forsøg på bedrageri

Af bevisførelsen er fremgået, at der har været givet frist med fremskaffelse af dokumentation for egenkapital. Videre at der jfr. blandt andet egenkapitaludvalgets redegørelse har været en betydelig af myndighederne kendt kreativitet med dokumentation. Dette må som tidligere anses kendt i faglige kredse. Under hensyn hertil, findes det betænkeligt, at det tiltalte, der havde fremskaffet nogen kapital i forbindelse med ansøgningen og planer om fremskaffelse af yderligere, har haft fortsat til bedrageri ved denne ansøgnings indgivelse. Heller ikke i forbindelse med de efterfølgende overve-

jelser, der ikke er blevet realiseret, findes et sådant fortsat bevist. De tiltalte vil derfor være at frifinde.

2. Forhold 2.

Af bevisførelsen er fremgået, at overvejelserne om at ændre kontrakten fra at angå et ferskfiskeskib til blåhvillingsskib uden fabriksanlæg og således uden fryseri til en kontrakt om det, der var givet tilladelse til, nemlig et skib, der var udrustet med fabrik til færdigforarbejdning af fisken og således også med faciliteter til en langt større besætning i en større overbygning og til i selve skibet at opbevare de færdige produkter i frossen tilstand, først for alvor blev taget omkring månedsskiftet januar-februar 1988. Det må være åbenbart, at dette ville blive omkostningskrævende. Der er ikke i sagen sagkyndige erklæringer herom. Prisen på Skálafjall må være af begrænset vejledning, blandt andet af den grund, at der var inflation på det tidspunkt. Videre skulle byggenummer 46 alene tildels være af samme slags som Skálafjall. Det er anført, at der burde kunne spares noget ved reduktion af containerlasten. Der har heller ikke i landsstyret været nærmere undersøgelser af dette. Se nærmere herom foran i dommen under »X Bestræbelser på ændring af tilladelsen«, herunder særligt vidnet Kjartan Hejdals forklaring, gengivet i retsbogen side 216. Det fremgår heraf, at det var »et slag på tasken at finansudvalgets afgørelse ikke ville fordyre skibet«.

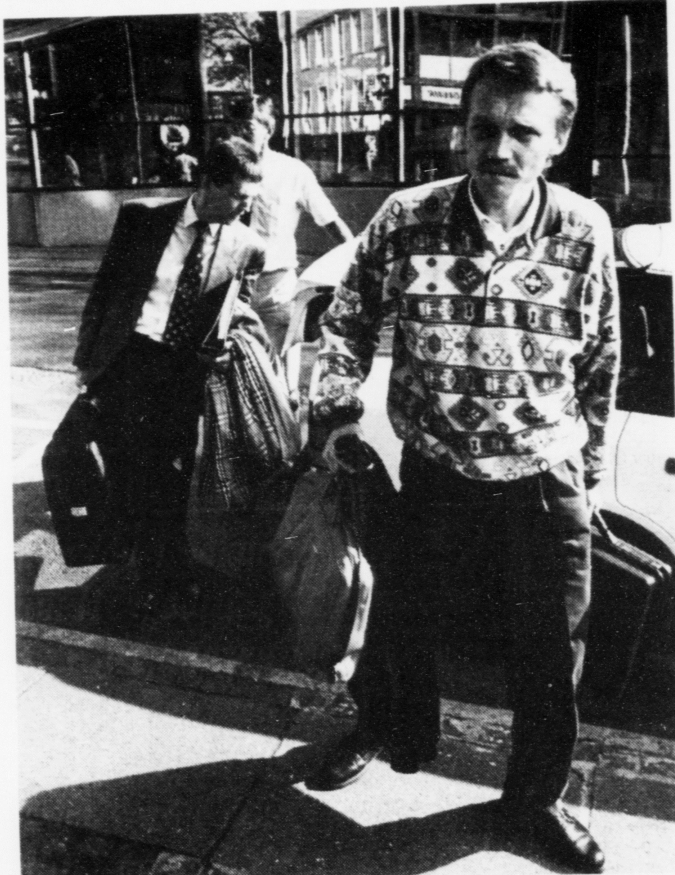
Efter bevisførelsen må det lægges til grund, at ændringen medførte øgede omkostninger, som rederiet ikke kunne forvente at få indenfor den aftalte pris, uagtet denne indeholdt et beløb på 5,75 mill. kroner til ændringer i byggetiden.

Det fremgår, at Óli Zachariassen alene hjalp den nytitrerede direktør Kristin Rasmussen med at udarbejde et udkast til værftets skrivelse til landsstyret om kontraktforhøjelsen. Han ses ikke i øvrigt at have deltaget i egentlige forhandlinger om kontrakttilægget. Det ses ikke bevist, at Óli Zachariassen har medvirket i forbindelse med forhold 2. Han vil derfor allerede af den grund være at frifinde.

Det er oplyst, at ansøgningen om kontraktforhøjelse aldrig er blevet underkastet en egentlig sagsbehandling eller har været genstand for overvejelse.

Af forklaringerne er fremgået, at de forventningsmæssige forventninger i forbindelse med blåhvillingfiskeriet ikke længer var tilstede. Se foran i dommen under »VI Blåhvillingfiskeriet« og særligt Revisor Pauli Ellefsens vidneforklaring, gengivet i retsbogen side 237.

Det fremgår videre, at der har været en lang række overvejelser og drøftelser om

Teir báðir ákærarnir, Per Jensen, sum byrjaði sum ákæri, og Magnus Møller, sum tók við. Mynd kalmar

anden anvendelse af byggenummer 46, der var et standardiseret fiskeskib. Det er fremgået, at dette blev opgivet, og at skibet af landsstyret blev solgt til udlandet for en lav pris. Det må derfor lægges til grund, at der ikke i 1988 har været brug for fartøjet i den færøske fiskeriflåde.

Videre, at alle har været bekendt med, at anlægsfinansiering og dermed 90% af købesummen aldrig blev opnået.

Der har tegnet sig et samlet billede af, at Finnogi Christiansen kunne være god for omkring 2 mill. kroner. Ingen har anført, at de forestillede sig noget radikalt større.

Ingen har givet udtryk for, at salget af Vagalettur skulle have været indtægtsgivende.

Der har ikke fra de tiltaltes side været bie-

vet givet det udseende af, at de havde tegnet aktier i stort omfang blandt bygdefæller eller andre.

Som udtrykt foran under dette afsnit »A. 1 Egenkapital« må der ud fra personskenkskb have været en rimelig god viden, også i landsstyret om P/f Heygars reelle forhold.

Også de tiltalte har vidst dette.

Det fremgår, at der har været mange drøftelser i landsstyret med kredsen omkring P/f Heygar. Af Atli Dams vidneforklaring gengivet i retsbogen side 188 fremgår, at denne personligt har haft mange samtaler med Finnogi Christiansen.

Uanset de i reglerne opstillede egenkapitalkrav, har det ikke været en del af problemstillingen i projekterne, der blev drøftet for månedsskiftet januar-februar 1988. Det fremgår, at kredsen omkring P/f Heygar efterfølgende hævdede at have opfyldt egenkapitalkravet, og at dette blev afvist. Telefaxskrivelserne kom frem i den forbindelse. Landsstyret gik ud fra, at intet reelt var erlagt. Der er intet kommet frem om, at personer i landsstyret da var over de tiltalte eller andre, har givet udtryk for, at landsstyret anså sig for bedraget.

Under hensyn til den praksis, der har været i forbindelse med egenkapital, findes der heller ikke bevis for, at de tiltalte i forbindelse med forhold 2 havde forset til en berigelsesforbrydelse.

De tiltalte vil derfor være at frifinde.

THI KENDES FOR RET.

De tiltalte, Finnogi Christiansen, Magnus Sunleif Petersen, Óli Zachariassen og Kristin Rasmussen frifindes.

Det offentlige skal betale sagens omkostninger.

Stig Kaas

Verjarnir: Christian Andreassen, Thomas Rørdam, Manfred Petseren og Trúgví Jacobse. Mynd kalmar